

Bernard Kowalczyk

Wiara czy uczynki CZY wiara i uczynki?

Usprawiedliwienie z wiary jest podstawową doktryną ewangelicznie wierzących chrześcijan. W dzisiejszym rozważaniu nie mam zamiaru podważać czy negować prawdy i dzieła, dzięki którym otrzymaliśmy dar życia wiecznego. Nie mówię dzisiaj o wierze zbawiającej grzesznika, o wierze w ofiarę Chrystusa na krzyżu.

Pragnę zwrócić uwagę na tendencje i stan ludzi wierzących myślę i wielu z nas, w którym traktujemy wiarę w sposób intelektualny, emocjonalny, a nie praktyczny. Innymi słowy czy wiarę kogoś, kto nawrócił się można oddzielić od uczynków. Czy te dwa aspekty naszego życia z Chrystusem istnieją oddzielnie, czy są ze sobą ściśle powiązane?

Mamy jednak do czynienia z czymś, co chciałbym przedstawić przy pomocy pewnego cytatu:

„Obawiam się, że w naszej gorliwości o to, aby ludzi nawracali się, jesteśmy ostatnio winni wykorzystywania techniki używanej przez współczesnych sprzedawców, co oczywiście oznacza prezentowanie wyłącznie pożądanых cech produktu i ignorowanie reszty. Idziemy do ludzi i oferujemy im ciepły domek po słonecznej stronie zbocza. Jeśli tylko zaakceptują Chrystusa, ON da im pokój umysłu, rozwiąże ich problemy, wspomogą biznes, ochroni rodziny i da im szczęście przez cały dzień. Wierzą nam i przychodzą, a pierwszy zimny podmuch wiatru wywołuje u nich dreszcze. Idą do duszpasterze i odkrywają, co było nie tak i zwykle jest to ostatni raz, gdy o wielu z nich słyszymy... Oferując słuchaczowi słodką i jasną ewangelię i obiecują każdemu, kto bierze miejsce po słonecznej stronie stoku, nie tylko nieludzko zwodzimy ich, zapewniamy również wysoki procent ofiar wśród nawróconych, zdobytych w taki sposób. Gdzieś za granicą pojawiło się wyrażenie „ryżowi chrześcijanie”, które zostało ukute, aby opisać tych, którzy przyjmują Chrystusa dla zysku. Doświadczeni misjonarze wiedzą, że ten nawrócony, który musi zapłacić wielką cenę za swoją wiarę w Chrystusa wytrwa do końca. Zaczyna się od wiatru w oczy, a gdy zamieni się on w burzę, wzmocni się na tyle, aby nie odwrócić się plecami, ponieważ został uformowany tak, aby przetrwać go. Zabawiając się kosztami uczniostwa produkujemy dziesiątki tysięcy „ryżowych chrześcijan”. (A.W. Tozer „That Incredible Christian”, s. 116-117)

*”Bo w Chrystusie Jezusie ani obrzezanie, ani nieobrzezanie nic nie znaczy, lecz **wiara, która jest czynna w miłości.**” (Galacjan 5:6)*

*„Albowiem łaską zbawieni jesteście przez wiarę, i to nie z was: Boży to dar; nie z uczynków, aby się kto nie chlubił. **Jego bowiem dziełem jesteście, stworzeni w Chrystusie Jezusie do dobrych uczynków, do których przeznaczył nas Bóg, abyśmy w nich chodzili.**” (Efezjan 2:8-10)*

Fragmenty z Objawienia św. Jana:

*„**Znam uczynki twoje i trud, i wytrwałość twoją, i wiem, że nie możesz ścierpieć złych, i że doświadczyłeś tych, którzy podają się za apostołów, a nimi nie są, i stwierdziłeś, że są kłamcami.**” (Objawienie 2:2)*

*„Wspomnij więc, z jakiej wyżyny spadłeś i upamiętaj się, **i spełniaj uczynki takie, jak pierwiej; a jeżeli nie, to przyjdę do ciebie i ruszę świecznik twój z jego miejsca, jeśli się nie upamiętasz.**” (Objawienie 2:5)*

*„**Znam uczynki twoje i miłość, i wiarę, i służbę, i wytrwałość twoją, i wiem, że ostatnich uczynków twoich jest więcej niż pierwszych.**” (Objawienie 2:19)*

„Zwycięzcy **i temu, kto pełni aż do końca uczynki moje**, dam władzę nad poganami” (Objawienie 2:26)

„A do anioła zboru w Sardes napisz: *To mówi Ten, który ma siedem duchów Bożych i siedem gwiazd: **Znam uczynki twoje: Masz imię, że żyjesz, a jesteś umarły.***” (Objawienie 3:1)

„*Bądź czujny i utwierdź, co jeszcze pozostało, a co bliskie jest śmierci; **nie stwierdziłem bowiem, że uczynki twoje są doskonałe przed moim Bogiem.***” (Objawienie 3:2)

„***Znam uczynki twoje; oto sprawiłem, że przed tobą otwarte drzwi, których nikt nie może zamknąć; bo choć niewielką masz moc, jednak zachowałeś moje Słowo i nie zaparłeś się mojego imienia.***” (Objawienie 3:8)

„***Znam uczynki twoje, żeś ani zimny, ani gorący. Obyś był zimny albo gorący!***” (Objawienie 3:15)

„*I usłyszałem głos z nieba mówiący: Napisz: **Błogosławieni są odtąd umarli, którzy w Panu umierają. Zaprawdę, mówi Duch, odpoczną po pracach swoich; uczynki ich bowiem idą za nimi.***” (Objawienie 14:13)

„*Weselmy się i radujmy się, i oddajmy mu chwałę, gdyż nastąpiło wesele Baranka, i oblubienica jego przygotowała się; dano jej przyoblec się w czysty, lśniący bisior, **a bisior oznacza sprawiedliwe uczynki świętych.** I rzecze do mnie: Napisz: **Błogosławieni, którzy są zaproszeni na weselną ucztę Baranka. I rzecze do mnie: To są prawdziwe Słowa Boże.***” (Objawienie 19:7-10)

Marcin Luter, ojciec reformacji, twierdził, że List Jakuba jest „dość słomianym listem”, co oznacza, że nie jest on tak ważny jak listy apostoła Pawła. Jednak znajduje się on w Kanonie i jest równie ważny jak inne Pisma. Rozbudowuje on kwestię powiązania uczynków z wiarą.

„***Cóż to pomoże, bracia moi, jeśli ktoś mówi, że ma wiarę, a nie ma uczynków? Czy wiara może go zbawić? Jeśli brat albo siostra nie mają się w co przyodziać i brakuje im powszedniego chleba, a ktoś z was powiedziałby im: Idźcie w pokój, ogrzejcie się i nasyćcie, a nie dalibyście im tego, czego ciało potrzebuje, cóż to pomoże? Tak i wiara, jeżeli nie ma uczynków, martwa jest sama w sobie. Lecz powie ktoś: Ty masz wiarę, a ja mam uczynki; pokaż mi wiarę swoją bez uczynków, a ja ci pokażę wiarę z uczynków moich.** Ty wierzysz, że Bóg jest jeden? Dobrze czynisz; demony również wierzą i drżą. Chcesz przeto poznać, nędzny człowieku, że wiara bez uczynków jest martwa? Czyż Abraham, praojciec nasz, nie został usprawiedliwiony z uczynków, gdy ofiarował na ołtarzu Izaaka, syna swego? **Widzisz, że wiara współdziałała z uczynkami jego i że przez uczynki stała się doskonała. I wypełniło się Pismo, które mówi: I uwierzył Abraham Bogu i poczytane mu to zostało ku usprawiedliwieniu, i nazwany został przyjacielem Boga. Widzicie, że człowiek bywa usprawiedliwiony z uczynków, a nie jedynie z wiary.** W podobny sposób i Rahab, nierządnicą, czyż nie z uczynków została usprawiedliwiona, gdy przyjęła postów i wypuściła ich inną drogą? **Bo jak ciało bez ducha jest martwe, tak i wiara bez uczynków jest martwa.**” (Jakuba 2:14-26)*

„*Autentyczna wiara to takie wewnętrzne uznanie prawdy Bożej, które znajduje wyraz na zewnątrz w postaci dobrych uczynków. Jeżeli pozbawimy wiarę dobrych uczynków pozostanie nam coś co jest jałowe i martwe. Płytką intelektualną wiarą, która zamyka oczy na dobre uczynki, nie jest lepsza od wiary demonów.*” (Stern, „Komentarz żydowski do Nowego Testamentu”)

Jezus a uczynki

Jezus w swojej służbie i nauczaniu kładł nacisk na dobre uczynki.

„A Jezus rzekł im: Zaprawdę powiadam wam, że wy, którzy poszliście za mną, przy odrodzeniu, gdy Syn Człowieczy zasiądzie na tronie chwały swojej, zasiądziecie i wy na dwunastu tronach i będziecie sędzić dwanaście pokoleń izraelskich. **I każdy, kto by opuścił domy albo braci, albo siostry, albo ojca, albo matkę, albo dzieci, albo rolę dla imienia mego, stokroć tyle otrzyma i odziedziczy żywot wieczny. A wielu pierwszych będzie ostatnimi, a ostatnich pierwszymi.**” (Mateusza 19:28-30)

„A był tam człowiek, który miał uschtą rękę. I zapytali go, mówiąc: Czy wolno w sabat uzdrawiać? Chcieli go bowiem oskarżyć. A On im rzekł: **Któż z was, mając jedną owcę, gdyby mu ta w sabat do dołu wpadła, to czy jej nie pochwyti i nie wyciągnie? O ileż więcej wart jest człowiek, niż owca! A zatem wolno w sabat dobrze czynić.**” (Mateusza 12:10-12)

„A gdy On był w Betanii, w domu Szymona trędowatego i siedział przy stole, przyszła niewiasta, mająca alabastrowy słoik czystego olejku nardowego, bardzo kosztownego; stłukła alabastrowy słoik i wylała olejek na głowę jego. A niektórzy mówili z oburzeniem między sobą: Na cóż ta strata olejku? Przecież można było ten olejek sprzedać drożej niż za trzysta denarów i rozdać ubogim. I szemrali przeciwko niej. Ale Jezus rzekł: **Zostawcie ją; czemu jej przykrość wyrządzacie? **Wszak dobry uczynek spełniła względem mnie.** Albowiem ubogich zawsze macie pośród siebie i gdy zechcecie, możecie im dobrze czynić, mnie zaś nie zawsze mieć będziecie. Ona, co mogła, to uczyniła; uprzedziła namaszczenie ciała mego na pogrzeb. Zaprawdę powiadam wam: Gdziekolwiek na całym świecie będzie zwiastowana ewangelia, będą opowiadać na jej pamiątkę i o tym, co ona uczyniła.**” (Marka 14:3-9)

„Wtedy powie król tym po swojej prawicy: **Pójdźcie, błogostawieni Ojca mego, odziedziczcie Królestwo, przygotowane dla was od założenia świata. Albowiem łaknąłem, a daliście mi jeść, pragnąłem, a daliście mi pić, byłem przychodniem, a przyjęliście mnie, byłem nagi, a przyodzialiście mnie, byłem chory, a odwiedzaliście mnie, byłem w więzieniu, a przychodziliście do mnie.** Wtedy odpowiedzą mu sprawiedliwi tymi słowami: **Panie! Kiedy widzieliśmy cię łaknącym, a nakarmiliśmy cię, albo pragnącym, a daliśmy ci pić? A kiedy widzieliśmy cię przychodniem i przyjęliśmy cię albo nagim i przyodzialiśmy cię? I kiedy widzieliśmy cię chorym albo w więzieniu, i przychodziliśmy do ciebie? A król, odpowiadając, powie im: **Zaprawdę powiadam wam, cokolwiek uczyniliście jednemu z tych najmniejszych moich braci, mnie uczyniliście.**” (Mateusza 25:34-40)**

Podobieństwa Jezusa a dobre uczynki

Jezus w podobieństwach bardzo często odwoływał się do dobrych uczynków. Ich synonimem jest wydawanie owoców.

Mateusza 3:10, 7:16-20, 12:33, 13:8, 13:23, 13:26, 21:19, 21:34, 21:41, 21:43

Jeśli chodzi o dobre uczynki, w Biblii obowiązuje zasada siania i zbierania. W poniższym fragmencie żywot wieczny występuje jako finał naszych dobrych uczynków.

„**Nie błądzcie, Bóg się nie da z siebie naśmiewać; albowiem co człowiek sieje, to i żąć będzie. Bo kto sieje dla ciała swego, z ciała żąć będzie skażenie, a kto sieje dla Ducha, z Ducha żąć będzie żywot wieczny. A czynić dobrze nie ustawajmy, albowiem we właściwym czasie żąć będziemy bez znużenia.**” (Galacjan 6:7-9)

„Ciasna jest brama i wąska droga, która prowadzi do żywota; i niewielu jest tych, którzy ją znajdują.”
(Mateusza 7:14)

„Nie możemy iść wąską drogą, dopóki nie wejdziemy przez wąską bramę, lecz nie możemy zakładać, że skoro weszliśmy przez wąską bramę to już wszystko jest załatwione. Większość ludzi kładzie nacisk na bramę a ich celem jest wprowadzić ludzi na tyle daleko przez bramę, aby mogli głosić zbawienie. W tym właśnie miejscu siedzi obecnie większość chrześcijan, po prostu wewnątrz wąskiej bramy, radując się przyszłym zbawieniem, przyszłym niebem, przyszłym powrotem Chrystusa i przyszłą odpłatą. Lecz wąska brama jest zaledwie początkiem. Wąska brama otwiera tylko swoje drzwi na wąską drogę. To wąska droga prowadzi do Życia i niewielu ją znajduje, a jeszcze mniej podąża nią aż do samego końca.” (Chip Brogden „On musi wzrastać”)

„Tak więc, muszę być szczery w wyrażeniu odczucia, że pewna sławna herezja pojawiła się w naszych ewangelicznych chrześcijańskich kręgach: jest to szeroko przyjęta koncepcja, jakoby ludzie mogli przyjmować Chrystusa tylko dlatego, że Go potrzebują jako Zbawiciela i mają prawo odwrócić swoje postępowanie wobec Niego, jak długo chcą!...

Myślę, o poniższym stwierdzeniu, którego byłem uczony w moich początkowych latach chrześcijaństwa i o tym, że z pewnością potrzeba wiele modyfikacji i wielu wielkich kwalifikatorów, aby uchronić nas od trwania w błędzie.”

”Jesteśmy zbawieni przez przyjęcie Chrystusa jako naszego Zbawiciela; jesteśmy uświęceni przez przyjęcie Chrystusa jako naszego Pana; można zrobić to pierwsze, bez drugiego!”

”Prawdą jest, że zbawienie bez postępowania jest obce świętemu Pismom. Piotr wyjaśnia, że zostaliśmy wybrani według powziętego z góry postanowienia Boga, Ojca, przez uświęcające dzieło Ducha ku postępowaniu (1 Piotra 1:2).” (A.W. Tozer „Zbawienie bez postępowania”)

Praktyczne wskazówki biblijne dotyczące dobrych uczynków

„Wzywamy was też, bracia, napominajcie niesfornych, pocieszajcie bojaźliwych, podtrzymujcie słabych, bądźcie wielkoduszni wobec wszystkich. Baczcie, ażeby nikt nikomu złem za złe nie oddawał, **ale starajcie się czynić dobrze sobie nawzajem i wszystkim.**” (1 Tesaloniczan 5:14-15)

„A wy, bracia, **nie ustawajcie czynić dobrze.** A jeśli ktoś jest nieposłuszny słowu naszemu, w tym liście wypowiedzianemu, baczcie na niego i nie przestawajcie z nim, aby się zawstydział; nie uważajcie go jednak za nieprzyjaciela, lecz napominajcie jako brata.” (2 Tesaloniczan 3:13-15)

„A jeśli kto o swoich, zwłaszcza o domownikach nie ma starania, ten zaparł się wiary i jest gorszy od niewierzącego.” (1 Tymoteusza 5:8)

„Kto więc umie dobrze czynić, a nie czyni, dopuszcza się grzechu.” (Jakuba 4:17)

<http://kzszczecinek.forjesus.eu>